

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Primo die Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

2°. *De beato Ioscione.**Ex monumentis Bertinensium.*

IN Achaia, natalis sancti Andreae Apostoli. Circa cuius festum obiit anno millesimo centesimo sexagesimo tertio Ioscio, roseus S. Bertini monachus, genitrici Dei Mariae deuotus.

Cum enim Theobaldus, archiepiscopus Cantuariensis, Roma rediens, & in Capitulo sancti Bertini sermonem faciens, inter caetera dixisset Ierosolymitanos multos ad Deparæ Virginis honorem quinque psalmos psallere consueuisse, à singulis litteris nominis eius incipientes, videlicet, Magnificat, Ad Dominum cum tribularer, Retribue, In conuertendo, & Ad te leuani, singulis psalmis præmittendo salutationem Angelicam, Ioscio istud quotidie post Matutinos est imitatus. Inuentus est autem circa festum Andreae in dormitorio mortuus, sed corpus septem diebus palam ostensum est, cum duabus rosis purpureis ad oculos, totidem ad aures, & vna ex ore, in qua nomen Mariae habebatur. Sepultus est in choro sancti Bertini, sub minori altari, & in ambitu post chorum, sculptus est decumbens in albo lapide, cum dictis rosis. Cuius mortem suspiciunt episcopi & abbates in eodem lapide sculpti. Inter quos Andreas episcopus Atrebarum, qui beatum virum sepeliuit. Meminit huius miraculi Vincentius episcopus Beluacensis in Speculi hist. lib. 7 cap 116.

Primo die DECÉMBRIS.

*De sancto Eligio episcopo, & Apostolo
Flandriae.*

Ex libris potissimum S. Audöeni.

Ciuitate Nouiomo, sancti ELIGII, episcopi & confessoris. Cuius vitam admirandam multiplex signorum numerus commendat. Rexit autem simul vnitas ecclesias Nouiomensis & Tornacensem. Hunc & Flandri, & Ant-

LI

nerpien-

*Sanctus
Audoenus
li. 2. ca. 3.
88.*

uerpienses, meritò vt Apostolum suum venerantur. Multum enim in Flandris laborauit: iugi instantia Andouerpis decertauit. Pastoris cura sollicitus lustrabat vrbes, & municipia circumquaque sibi commissa. Sed Flandrenses atque Andouerpienses, Frisones quoque & Sueui, & barbari quique, circa maris littora degentes, quos velut in extremis remotos, nullus adhuc prædicationis vomer impresserat, primò eum hostili animo, & auersa mente susceperunt. Postmodum verò, cum paulatim per gratiam his verbum Dei insinuare cœpisset, pars maxima trucidis ac barbari populi, relictis idolis, conuersa est ad verum Deum, Christoque subiecta. Fana nonnulla, Christi clypeo protectus, cum Apostolica auctoritate destruxit: idola quoque diuersi generis, vbicumque inuenit, funditus subruit. Inter hæc autem frequenter laceratus ab ingrato & perfido populo, & pene vsque ad contumeliam prouocatus, nullatenus à cœpta doctrina arcebat, sed magis ipse lenis, patiens, humilis, & mitis, pro eis Dominum deprecabatur. Hæc & alia multa de eo scribit sanctus Audoenus Dado, episcopus Rhotomagensis eius æqualis, vitæque scriptor. Aldenburgi, Rodenburgi, Oostburgi, Brugis, & alibi, sacras inchoauit ædes. Festa eius primaria sunt, depositionis Calendis Decembris, quantumuis in festo S. Andreae obierit prima hora noctis: & translationis postridie natiuitatis sancti Ioannis Baptistæ. Corpus quiescit Nouiom: portio tamen aliqua habetur Brugis ad S. Saluatorem.

*Vide Meierum
anno
649.*

Die